

(вж. Насоки 1990), също не съществува диференциация на децата от турски и ромски произход, а се визират най-общо децата билингви.

Целта на подготвителния клас е посочена още в началото на Методическите указания: "въз основа на конкретно и достъпно за възрастта учебно съдържание и с разнообразна познавателна, практическа, игрова и речева дейност *шестгодишните деца*, които *не знаят български език*, да овладеят книжовния български език като средство за общуване и познаване"(Насоки 1990,1).

Тази цел е добре разгърната и конкретизирана, като е подчертано, че обучението е насочено към придобиване на умения и навици с цел насочване към спазване на фонетични закони, към книжовен изговор, придобиване на усет за правилна употреба на граматичните форми, на категорията число, ориентация в правилното използване на род и членуване на имената, в точно използване на времената за изразяване на конкретни действия, за вярна употреба на различни видове изречения по цел на изказване (съобщителни, въпросителни, възклицателни и подбудителни) (Насоки, 1990, 1-2). Изброените подцели са насочени към една по-голяма цел: развиване способности у децата "да комбинират елементи на езика в речта и да построят собствени фрази от елементите на познати фрази по законите на българската граматика". Като следваща по-висша цел е и създаване на "потребност да говорят на български език", "да изразяват своето отношение, т.е. да разговарят на български по познати теми, във връзка с познати обекти, ситуации, да заучават стихотворения, да проявяват интерес към българското художествено творчество, приказки, гатанки"(Насоки 1990, 2). (За целите на обучението по български език, отразени в учебната програма за подготвителен и първи клас, е писано в книгата на Ст. Здравкова и Хр. Кючуков 1998, 12-14). Заложените цели в Методическите насоки са много точно формулирани, пътищата и инструментариумът за тяхното постигане са посочени, но те се оказват неосъществими дори на един по-късен етап от тяхното обучение (напр. според наблюденията ни дори тези цели не са реализирани в края на IV клас), така че за постигането им в подготвителен клас може само да се желае.

Още оттук се вижда, че подготвителният клас обхваща всички шестгодишни деца, които не владеят български език, без да бъдат диференцирани според етническия им произход, което по-нататък ще бъде доказано, че процесът на обучение по българския език е в пряка връзка с характеристиките на етноса, на бита на ромите, на тяхното социално и финансово положение. Няма да описваме последните обстойно. Те ще бъдат само представени чрез конкретни факти, които достатъчно красноречиво говорят, че децата, растящи